

СЕКЦІЯ VI

Сучасні реалії та тенденції інноваційного розвитку підприємницьких структур

Майборода В.

Студент факультету економіки та управління
Східноєвропейський національний університет
ім. Лесі Українки, м. Луцьк

Науковий керівник: **Макара О. В.**
д.е.н., проф. Східноєвропейський національний
університет ім. Лесі Українки, м. Луцьк

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЕКОНОМІКИ

Нині головною метою держав є соціально-економічний, науково-технічний напрям розвитку. Економічний і соціальний стан країни в значній мірі впливає на рівень життя і добробут населення і, як наслідок, підвищення конкурентоспроможності національної економіки. Тому необхідно зважати на конкурентоспроможність національної економіки в контексті розвитку інновацій. Без впровадження інновацій неможливо вивести національну економіку на якісно новий ефективний рівень і забезпечити водночас високу конкурентоспроможність вітчизняної продукції на світовому ринку. Інноваційна діяльність на підприємствах є передумовою досягнення високих конкурентних переваг як на вітчизняному, так і на зарубіжному ринках.

У рейтингу конкурентоспроможності національних економік комплексний підхід відображено в індексі глобальної конкурентоспроможності (GCI). За даними Звіту Всесвітнього економічного форуму, в рейтингу GCI 2016-1217 Україна в 2016 році зайняла 85 місце (у порівнянні з минулим роком покращила свої позиції на 6 пунктів). Загальний рейтинг вже не перший рік очолює Швейцарія. У десятку кращих входять Сінгапур, США, Нідерланди, Німеччина, Швеція, Великобританія, Японія, Гонконг, Фінляндія [2].

Вагоме значення в рейтингу GCI складає інноваційний чинник. Україна відстає у розвитку інноваційної діяльності, її рейтинг згідно інноваційного чинника займає 52 місце. Позитивний рейтинг в Україні серед інноваційних індикаторів мають такі складові як наявність учених та інженерів, здатність до інновацій, а найнижчий – державні закупівлі високотехнологічної продукції, витрати компаній на дослідження і розробки.

Інноваційна діяльність у високо розвинутих країнах є ключовою для добробуту країни, рівня життя населення та сталого економічного розвитку держави. В Україні склалась інша ситуація: співвідношення обсягу фінансування інноваційної діяльності за рахунок державного бюджету і обсягу витрат промислових підприємств на розвиток інновацій складає 1:5. Держава недостатньо провадить політику сприяння розвитку інноваційної діяльності в Україні.

Надходження інвестиційних ресурсів у країну продовжують знижуватись. Перш за все це пов'язано із нестабільною економічною ситуацією, зростанням корупції, що негативно відображається на створенні іміджу інвестиційно привабливої країни.

Україна має вагому кількість недоліків, які значною мірою знижують її конкурентоспроможність, що вимагає від держави та інститутів управління задіяти наявні ресурси для покращення стану тих галузей економіки, у яких спостерігається відставання, вироблення ефективного механізму реалізації інноваційного потенціалу підприємств, регіонів та країни загалом [1, с. 74-86]. В подальшому для України є прийнятною стратегія, яка буде спрямована на розвиток конкурентних переваг.

Уряду України необхідно провести продуману державну промислову політику, створити відповідні умови для розгортання якісно нової інноваційної діяльності промислових підприємств, формування повноцінної національної інноваційної системи та інноваційної інфраструктури.

Аналізуючи досвід інноваційної діяльності підприємств, можна зробити висновок, що уряду України потрібно створювати належні умови для максимального використання усіх можливостей проведення досліджень і впровадження інновацій. Проведена ефективна інноваційна діяльність дає змогу підвищити конкурентоспроможність підприємств та країни. Варто брати до уваги позитивний досвід високорозвинутих країн, що стосується використання інструментів та механізмів розвитку інноваційної діяльності і адаптувати їх до економіко-соціальних умов України.

Список використаних джерел:

1. Конкурентоспроможність національної економіки: тенденції, перспективи, соціальні орієнтири: монографія / [Грищук А., Данилевич Н., Макара О., Урба С., Юринець З.]; – Луцьк: Вежа-Друк, 2012. – 296 с.
2. The Global Competitiveness Report 2013-2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reports.weforum.org/the-global-competitiveness-report-2013-2014/>

Майданик А. Ю.

студентка факультету економіки та управління
Східноєвропейський національний університет
ім. Лесі Українки, м. Луцьк

Науковий керівник: **Ковальська Л. Л.**
д.е.н., проф.

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Інноваційна діяльність підприємства, яка традиційно спрямована на пошук та реалізацію інновацій з метою розширення асортименту та підвищення якості продукції, вдосконалення технології та організації виробництва, є найефективнішим джерелом техніко-технологічного розвитку підприємства, обов'язковою умовою збереження його ринкових позицій та інструментом мобілізації його науково-технічного потенціалу в прагненні покращити свої ринкові позиції.

Однією з головних проблем низької конкурентоздатності вітчизняних підприємств на ринку є проблема ресурсного забезпечення не лише виробничої діяльності, а й інноваційного розвитку. При цьому ключовим фактором низької ефективності інноваційного розвитку українських підприємств є недостатній рівень сформованості методології збалансованого комплексного ресурсного забезпечення основної виробничої та інноваційної діяльності підприємства.